

Lawrence Kadish: Kdo řídí americkou politiku?

- CZ24 News | 29. října 2021

USA: Bidenova administrativa byla armádními veliteli a představiteli zpravodajských služeb opakovaně informována, že pokud jednostranně stáhne americké jednotky, tak se situace změní v noční můru.

Jak to mohl udělat? Pro ty, kdo tyto podvodníky, našeptávače a “poradce”, pohybující se kolem této administrativy, sledují, to nebylo žádné překvapení.

“Veškeré naše úsilí v Afghánistánu bylo administrativou naprosto katastrofálně obráceno vniveč... ať na to nahlížíte z jakéhokoliv úhlu... “My veteráni z válek v Iráku a Afghánistánu jsme to neprohráli... prohrála to naše vláda... naše vláda to prohrála za nás... ale zatímco většina Američanů byla na nákupech, my jsme v tom byli až po krk, trávili jsme tam náš čas a prolévali krev.... Dostalo mě video, na kterém matka hodila své novorozeně mари́nákům, kteří stáli na zdi... ale tohle všechno jde přímo na vrub člověku, který teď sedí v Bílém domě... a to i v případě, že o tom neví.” — Záchranář z 11. září 2001 a později americký mари́nák.

Tento poslední postřeh – jsem hrdý na to, že znám jeho autora – odhaluje to, nad čím si mnozí z nás lámou hlavu. Tento prezident dělá strašlivě chybná rozhodnutí, za která ho historie a americký lid povolají k zodpovědnosti. A pokud to není Biden, kdo řídí americkou domácí a zahraniční politiku, tak kdo ji tedy řídí?

Snímky našich zoufalých afghánských spojenců, kteří žadoní o záchranu, zatímco jejich národ upadá do temnoty Tálíbanu, se natrvalo zapíší do odkazu Bidenovy vlády. Stejně tak jako děti, které zoufalí rodiče [předávají](#) do náruče příslušníků americké námořní pěchoty, více než [800 lidí namačkaných](#) v odlétajícím transportním letadle Boeing C-17 Globemaster a Tálíbán, který [bije a bičuje](#) ty, kdo se snaží dostat na kábulské letiště.

Bidenova administrativa byla armádními veliteli a představiteli zpravodajských služeb [opakovaně informována](#), že pokud jednostranně stáhne americké jednotky, tak se situace změní v noční můru. Prezident Joe Biden ignoroval všechny odborné rady, poznatky a pokyny a svým rozkazem způsobil srdceryvnou spoušť. Dokázal to, že neuspořádaná evakuace Dunkerku za 2. světové války vypadá vedle kábulského chaosu jako precizní vojenská operace.

Jak to mohl udělat? Pro ty, kdo tyto podvodníky, našeptávače a “poradce”, pohybující se kolem této administrativy, sledují, to nebylo žádné překvapení. V [lobbistech](#) majících přístup do Bílého domu, by poznali tytéž spekulanty, kterým se tak skvěle dařilo během Obamovy vlády. Lze tušit, že jde o velmi uzavřený svět.

Co si například musí myslet [předseda Nejvyššího soudu USA John Roberts](#)? Jeho soud se přes veškerou snahu [soudce Clarence Thomase](#) odmítl dokonce i zabývat obviněními z podvodů v průběhu prezidentských voleb. Máme to považovat za rezignaci na odpovědnost soudního systému? Toto soudní rozhodnutí zajistilo Bidenovo prezidentství, jehož výsledkem je krom jiných selhání i tragédie, která se odehrává v Afghánistánu.

Je hořkou ironií, že Biden takto jedná v předvečer 20. výročí útoků na Spojené státy z 11. září 2001. ISIS a Al-Káida již bezpochyby hovoří o tom, že by chtěly obnovit svou přítomnost v Afghánistánu

podrobeném Tálibánem. Pokud nemá Biden žádné humanitární obavy o ty Afghánce, kteří uvěřili [americkým slibům, že budou evakuováni](#), pokud se události zvrtnou, co si potom mají myslet jeho američtí spoluobčané, kteří si až příliš dobře pamatují události z 11. září 2001? Dovolte mi citovat jednoho mého přítele, který onoho strašného rána sloužil jako záchranář a poté bojoval jako mariňák ve válce proti terorismu:

Dlouho jsem o tom všem mlčel. Mám několik pro mě osobně důležitých fotografií z událostí posledních 20 let. První fotografie je z budovy American Express z 12. září 2001. Byl jsem záchranářem v New Yorku a 11. září 2001 jsem byl jedním z prvních záchranářů u Světového obchodního centra (World Trade Center, WTC)... ošetřil jsem tam více popálených lidí, než jsem kdy zažil, všechny jsme ošetřili a označili.

“Jak ráno postupovalo, a budovy se hroutily, dostal jsem se do budovy AMEX, která byla zasažena pádem severní věže. Byl jsem sražen na zem a několik minut jsem byl v bezvědomí. Pak jsem přišel k sobě a vstal jsem. Omámený jsem se rozhlédl kolem sebe a byl jsem sám... všude bylo plno šedého prachu, za chvíli se přede mnou objevili lidé. První člověk, kterého jsem potkal, byl mladý hasič z Newyorského hasičského sboru. Zeptal jsem se ho, jestli je v pořádku, byl hysterický... říkal, že jeho žena se nacházela v budově... sevřelo se mi srdce... Hned poté přišlo několik dalších hasičů. Jeden z nich byl velitel. Zeptal jsem se jich, jestli něco nepotřebují. Do jednoho, jako typičtí hasiči z Newyorského hasičského sboru řekli, že je všechno v pořádku... Zeptal jsem se velitele, kde má svoje muže... podíval se na mě mrtvolným pohledem a řekl: ‘Já už žádné muže nemám’... Moje odpověď byla ‘toto jsou teď tví muži’... přikývl, shromáždil je a odešel zpátky do toho pekla.”

“Naživu jsem zůstal jen díky budově AMEXu. Moc si toho nepamatuji, ale byl jsem na ulici a pak mi někdo řekl, abych utíkal... Slyšel jsem rachot a věděl jsem, že je zle. Jako mnoho jiných jsem utekl. Měl jsem štěstí. Mnozí ho neměli. Vzpomínám si, že jsem tehdy našel utrženou nohu, ruku... nějakou část těla... nevím. Nakonec jsem ztratil parťáčku ze Záchranného týmu č. 4... mou starou parťáčku z Bronxu jménem Yamel Marino... a kluky, se kterými jsem byl pár hodin předtím na boxu... ale zpátky k Yamel... svobodné matce osmiletého dítěte a světici. Když jsme ji našli, na první pohled vypadala téměř nezraněná, nechci to dál rozebírat... je to noční můra. Pracoval jsem v té oblasti, dokud mě armáda nepovolala zpět do aktivní služby... Byla to pro mě úleva... Nejsem si jistý, kolik bych toho ještě snesl... Ti chlapi jsou větší machři než já.”

“Do Afghánistánu jsem se dostal v roce 2002. Původně jsem sloužil u námořní pěchoty a dobrovolně jsem se do ní vrátil. Opravoval jsem letadla KC-130, byl jsem členem posádky letadla a létal jsem na mise... převážel vězně, odstraňoval sutiny atd.... odsloužil jsem si svoje a byl jsem propuštěn.”

“Veškeré naše úsilí v Afghánistánu bylo administrativou naprosto katastrofálně obráceno vniveč... ať na to nahlížíte z jakéhokoliv úhlu... vina je jednoznačně na straně stávajícího prezidenta. Vyzývám kohokoliv, ať si o tom se mnou popovídá. Připravte si ty nejlepší argumenty, protože já to sleduji už více než 20 let.”

“My veteráni z válek v Iráku a Afghánistánu jsme to neprohráli... prohrála to naše vláda. Přátelé, hlavu vzhůru... všechny boje jsme vyhráli. Porazili jsme je na celé čáře. Dělali jsme svou práci a všech úkolů jsme se zhostili se ctí... nakonec ano... naše vláda to prohrála za nás... ale zatímco většina Američanů byla na nákupech, my jsme v tom byli až po krk, trávili jsme tam náš čas a prolévali krev. Vidím to takto... 11. září 2001 jsme

ztratili asi 3000 lidí... 343 příslušníků Newyorského hasičského sboru... mé širší rodiny... poslední obětí byl příslušník Newyorského hasičského sboru, americký mariňák Chris Slutman. Oba jsme se ve stejný den v roce 2005 znovu přihlásili, abychom 'udělali víc'. A pak taková rána přímo na solar. Diskutujte se mnou nebo si mě smažte z přátel... pokud jste tohoto klauna volili... tak za tuto porážku zodpovídáte i vy. Dostalo mě video, na kterém matka hodila své novorozeně mariňákům, kteří stáli na zdi... Málem jsem se pozvracel... ale tohle všechno jde přímo na vrub člověku, který teď sedí v Bílém domě... a to i v případě, že o tom neví."

Tento poslední postřeh - jsem hrdý na to, že znám jeho autora - odhaluje to, nad čím si mnozí z nás lámou hlavu. Tento prezident dělá strašlivě chybná rozhodnutí, za která ho historie a americký lid povolají k zodpovědnosti. A pokud to není Biden, kdo řídí americkou domácí a zahraniční politiku, tak kdo ji tedy řídí?

Autor: Lawrence Kadish

Zdroj: [cs.gatestoneinstitute](https://cs.gatestoneinstitute.org)